

Aqüeducte de Santa Cecília

Balsareny

Ubicació

Comarca:	Bages
Lloc/Adreça:	A la Séquia de Manresa. Sector sud del terme municipal. Al pla de Santa Cecília, prop de la mina de Vilafruns.
Emplaçament	Eix del Llobregat, en la variant de Vilafruns (C-16z), al km. 65,7 prendre el camí de la Séquia, aigües avall, uns 150 m.
Alçada:	295
Coordenades:	
Latitud:	41.83931
Longitud:	1.87791
UTM Est (X):	406837
UTM Nord (Y):	4632544

Classificació

Número de fitxa	08018 - 183
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Obra civil
Estil / època:	Medieval Modern Contemporani
Segle	XIV-XIX
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Tipus de protecció:	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Productiu
Titularitat	Pública
Titular:	Ajuntament de Manresa; Junta de la Séquia
Fitxes associades:	
Séquia de Manresa	
Autoria de la fitxa	Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa:	dc., 19/10/2022 - 12:10

Descripció

Aqüeducte de la Séquia de Manresa de dimensions modestes, d'un sol arc, que franqueja el torrent de cal Barretaire, al pla de Santa Cecília. Actualment en aquest sector hi ha els xalets de la mina de Vilaforns. Té una alçada considerable, d'uns 4,5 m, però la vegetació del torrent pràcticament no deixa veure l'arc, fet amb obra de maçoneria. L'aigua de la Séquia continua circulant per l'qüeducte, actualment sota cobert i amb la protecció d'una barana de ferro.

A la part inicial de l'qüeducte hi ha una caseta de pedra que aixopluga un bagant modern, que funciona amb volant i mecanisme desmultiplicador, el qual permet desviar l'aigua cap al torrent. També hi ha una caseta d'eines del sequiaire.

Observacions:

Altres denominacions: Pont de Santa Cecília

Història

La Séquia de Manresa és una de les obres d'enginyeria hidràulica més importants de la Catalunya medieval. Per fer front a una greu sequera el Consell de la Ciutat de Manresa decidí construir una gran séquia, projecte que va obtenir el permís del rei Pere III. La direcció de l'obra va anar a càrrec de Guillem Catà, mestre liniador de la ciutat de Barcelona i un dels millors especialistes en aquell moment. Una primera part de les obres (des de l'inici a Balsareny fins a arribar al terme de Manresa) es va portar a terme entre 1339 i 1377.

En la part inicial la Séquia havia de passar per terrenys sota el castell, que eren propietat del baró de Balsareny, i per això la ciutat de Manresa va comptar amb el permís dels castllans, Ramon de Peguera i Mateu de Vilallonga. Les obres van començar aviat i del mateix any 1339 ja daten la resclosa i l'qüeducte de Santa Maria. L'qüeducte de Conangle fou construït el 1340, el mateix any que el bisbe de Vic va posar l'entredit a la ciutat de Manresa quan la Séquia va entrar a les terres del terme de Sallent.

L'qüeducte o pont de Santa Cecília deu ser originari del segle XIV però possiblement amb reparacions diverses al llarg dels segles. Ja s'esmenta amb aquest mateix nom en la descripció de la Séquia de Manresa que va fer Magí Canyelles (1896: 158) al segle XVII, entorn de l'any 1680. Segons aquest autor, feia 9 canes i un pam de llarg (una mica més de 14 m), i 3 canes d'alçada (4,6 m).

Bibliografia

CANYELLES, Magí (1896). *Descripció de la Grandesa y Antiguitats de la ciutat de Manresa – sigle XVII*, Biblioteca Històrica Manresana, Manresa, Impremta d'Anton Esparbé (obra originària del 1680), p. 158, 164.

CARRETÉ PARERA, Ramon (2010). *Noms de lloc, de casa i de persona de Balsareny*. Institut Cartogràfic de Catalunya, Barcelona, p. 108.

